

Som Følge af denne Afſtemning bortfaldt det af Winther fremsatte Forſlag.

Førmanden (Krabbe): Den næſte Sag paa Dagsordenen vil ikke blive foretagen i dette Møde, da Tiden er for langt fremrykket.

Næſte Møde vil blive afholdt i Morgen Kl. 1, og Dagsordenen vil da være:

Eneſte Behandling af:

Forſlag til Beſlutning af Folkethinget.

Mødet hævet Kl. 5¹/₄.

Mittende Møde.

Lordagen den 24de Juni Kl. 1.

Sekretaren, Bønſøke, oplæste Protokollen for forrige Møde, ſom derefter blev underſkrevet.

Den eneſte Sag paa Dagsordenen var:

Eneſte Behandling af Forſlag til Beſlutning af Folkethinget. (Forſlaget findes i Tillæg A Sp. 71—72).

Intet Endringsforſlag var ſtillet.

Sagen i ſin Helhed ſattes under Forhandling.

Ordføreren for Forſlagsſtillerne (Holſtein): Det har, ſom vi vide, været et Særkjende for ſamtlige Rigsdagsſeſſioner ſiden 1872, at der ikke er kommet Noget ud af dem af væſentlig Betydning, ſkjøndt der var for var af ethvert Miniſterium og, naar dette ikke ſkete, da af enkelte Medlemmer har været forelagt og forſøgt gennemført alvorlige og for Samfundet ſtøre og meget indgribende Lovforſlag. Dette er var for var miſlykkedes, og det almindelige Stempel paa diſe var har været en fuldstændig Goldhed med Henſyn til Udbytte, hvad Lovgivning angaar. Der var et Haab, den Gang forrige Samling begyndte. Da var der traadt et Miniſterium til Roret, ſom vi endnu ikke kjendte, og ſkjøndt dette Miniſterium var udgaaet fra Landsithingets Højre og beſtod af Mand, der viſtnok maatte ſiges i politiſk Henſeende at høre

til et helt andet Parti end Flertallet i dette Thing, havde man dog i det Dieblit et Slags Haab om, at det var muligt, at dette Miniſterium kunde gjøre et alvorligt Forſøg paa at bringe os ind paa en anden Bane og føre Forhandlingerne med et noget bedre Reſultat end de tidligere Miniſterier. Jeg ſkal i ſaa Henſeende kun minde om den Belvillie og den Høflighed, navnlig fra Flertallets Side i denne Sal, hvormed Miniſteriet fra Førſt af blev modtaget, og den Beredvillighed, hvormed man drøftede og behandlede de Sager, der kom frem. Dette Haab er ſtuffet. Vi have nu gennemlevet to Seſſioner med denne Regjering, og der er ſlet ingen Tvivl tilbage om, at Reſultatet nu er fjørgeligere, ringere og mere træpſtesløft, end det har været med nogen af de Regjeringer, der har været før denne; Reſultatet heraf er for Landets Bedkommende; det tør jeg ſige, for hele Landets Bedkommende en almindelig Miſforntjeſe med den beſtaaende Tilſtand. Det er ikke blot fra Oppoſitionens Side, at der er Miſforntjeſe med den beſtaaende Regjering og den beſtaaende Tilſtand, det er hele Landet over, at denne Miſforntjeſe har gjort ſig gjældende, og den har fundet ſit Udtryk endog i Udtalelſer fra dette Flertals Modſtandere paa Valgtribunen, hvor det har lydt ſom en almindelig Parole fra Højre og Mellempartiets Side, at vi vare fjørte faſt. Tilſtanden her i Landet er betegnet ſaaledes, at vi ere fjørte faſt. Hvilket Indtryk dette har gjort paa Udlandet, behøver jeg ikke at fremhæve; jeg tror, at Enhver, der følger med Udlandets Preſſe, vil have ſet, at den Dom, der er fældet i Bladene, efterhaanden ſom man er bleven opmærkſom paa de mærkelige Forhold herhjemme, er alt ardet end ſmigrende for os. Man er endog gaaet ſaa vidt, at man betragter Danmark ſom et mærkeligt, et forunderligt Land, der ikke kan trives under de almindelige Former, hvorunder andre europæiſke Lande trives, og medens vi før havde den Trøſt, at Grækenland og Spanien fungerede i Europas Preſſe ſom de miſregjerede Lande eller ſom Lande, hvor Intet kom tilveie, hvor der herſkede en ulykkelig, forkludret politiſk Tilſtand, have vi nu ikke mere denne Trøſt. Spanien er nogenlunde og Grækenland fuldstændig kommet ud over diſe Forhold. Danmark er for Tiden det eneſte Land i Europa, der kan gjøre ſig til af at ſtaa i europæiſke Dine ſom et miſregjeret Land. Herpaa er der kun to Forklaringer mulig: enten er den Forfatning, vi have, Forfatningen af 1866, i og for ſig ubrugelig, eller hvis dette ikke er Tilfældet, ſaa er den ikke brugt, ſom den ſkulde bruges; det tror jeg Enhver vil indrømme. Forfatningen anſer jeg, — ja jeg tør nok ſige anſe vi — for god; det er ved vor Medvirkning, den er kommen tilveie. Vi tro, at denne Forfatning i ſig indeholder Betingelſerne for, at Landet kan gaa fremad i moderat, og friſindet Retning, og jeg tror heller ikke, at man